

rekoč ukradli iz žepov! Dne 23. marca t. l. so bile občinske volitve, pri katerih so vsled zvičajnega ravnanja in brezmejnega hujskanja komaj zmagali nasprotniki katoliškega in slov. napredka. Ker so zelo nepravilno postopali pri teh volitvah, se je narodna stranka pritožila na okr. glavarstvo, ki pa še mora biti premalo podkvano v postavah, ker je rekurz zavrglo. Rekurz je šel sedaj v Gradec in namestništvo je drugače razsodilo in volitve v 2. in 1. razredu ovrгло. Kdor ima še kaj razuma, lahko spozna iz tega, kdo je kriv vsega nereda in velikega plačila v naši občini. Ljudje, ki so tako nepravilno ravnali pri volitvah, potem pa še blatili domače poštenjake, posebno naše duh. pastirje v »Marburgerci« in »Tagespošti« na najgrši način, so izdajalci vere in jezika svojega, so grdi odpadniki, proti katerim je zadnji čas, da se vzdignejo vsi Jakobčani, ki še imajo kaj ljubezni do vere in do naroda slovenskega, ki jim je mar varčno gospodarstvo, pravičnost in red v občini. V soboto, dne 19. junija bodo vnovič volitve za 2. in 1. razred. Jakobčani, pridite ta dan polno-številno na volišče in izvolite za odbornike može značajne, neomahljive narodnjake in verne kristjane, ne pa duševne propalce in vetrnjake. Ta dan si rešite svojo čast in pokažite svetu, da v naši občini ni mesta ljudem, ki v blato teptaja vero in narodnost našo, ki le po krivičnih potih hočejo priti do vodstva v občini!

S Pilštanja. (Poštni pečat.) Leta 1893. je prišel na našo pošto poštni komisar iz Gradca. Našel je seve vse v lepem redu, le jedno se mu ni dopadlo, slovensko-nemški poštni pečat na slovenskem Pilštanju. Mislil je menda: To je starodavni trg, rojstni kraj blažene Heme, tukaj so sami poslovenjeni Nemci, zato naj bo od zdaj samo nemški pečat. In res dvojezičnega pošte v svojo torbo, a pošta dobi samo nemški »Peilstein«. Po vsem naravno, da je to žalilo čut vseskozi narodnega prebivalstva. Zato je prosila občina Pilštanj v začetku leta 1896. na visoko trgovinsko ministerstvo, naj se ta krivica popravi. Potem je odposlala prošnjo občina Zagorje, a ker še nismo dosegli, za kar smo prosili, pridružili sta se še Prevorje in Drensko rebro. Tako so prosile vse občine, ki imajo pri nas pošto za dvojezični pečat. Po preteku celega leta vendar priroma od slavnega poštnega ravnateljstva iz Gradca slovensko-nemški pečat. Kdor trka, temu se odpre.

Iz Slivnice pri Mariboru. (Minoli so veseli) in milosti polni dnevi sv. misijona, ki se je pri nas obhajal od dne 12. do 19. maja in katerega so nam spet po šestih letih oskrbeli naš mnogozaslужni in za zveličanje svojih ovčic skrbni župnik, čast. g. France Hirti. Bog jim bodi zato plačnik! Udeležba je bila velikanska, ker na polju ni bilo nobenega nujnega dela. Lepo okinčana cerkev je bila pri vsaki pridigi natlačeno polna. Naši župljani, pa še tudi iz sosednih far so pridno hodili poslušat besede božje in iskat dušnega miru in sreče, ki presega vse dobrote tega sveta. Ta sv. misijon je zopet novi dokaz, da naše ljudstvo je še dobro in verno in da nekateri hujškači in krivi preroki, kateri sami dušnega miru ne poznajo ter si na vse zvite načine prizadevajo še druge v časno in večno nesrečo spraviti, zastonj na skalo sv. Petra v zloglasni »Marburgarci« butajo. Zogibajmo se takih nesrečnih ljudi in Bog se jih usmili! Molitve žen, blagoslov in prepričevalne pridige so storile, da so se spravili z Bogom tudi tisti, ki so se mogoče že več let odtegovali. — V petek, dne 14. maja so bili pri sv. obhajilu otroci, katerih je bilo obhajanih okoli 350. Naj bi srečni otroci tega lepega dne nikoli ne pozabili in ljubemu Jezusu do smrti zvesti ostali! Stariši in predpostavljeni, skrbite za to! Vseh obhajanih pa je bilo okoli 2700. — Ljubi Bog plačaj Vam, čast. g. župnik, Vašo veliko skrb in trud, č. oo.

misijonarjema F. Doljak-u in J. Verhovcu, č. frančiškanom, o Feliksu iz Nazarja, o Benediktu iz Brežic, o. Nikolaju iz Maribora, č. o. Ubaldu, kapucinskemu gvardijanu s Krškega, č. g. vpok. župniku J. Košarju, č. g. kaplanu J. Tomanu in vsem č. gg. sosedom, ki so pridno in marljivo delali za zveličanje duš.

Hvaležni farani.

Izpred Kamnika na Kranjskem. (Doma č. umetnik.) V Mekinjah je videti nov misijonski križ s Kristusom v naravni velikosti, katerega je izdelal že znani umetnik gosp. Josip Groselj iz Selc pri Školji Loki na Kranjskem. Navedeni Kristus je tako izvrstno izvršen, da se le težko dobi boljši. Vsak, kdor ga vidi, ga občuduje, ker je v resnici umetno delo. Že lansko leto, ko sem se mudil po kupčijskih opravkih v Selcih, sem se prepričal, da je gosp. Groselj priznanja vreden umetnik. Imel je namreč dovršen ter prav izgledno izdelan kip sv. Jožela z detetom Jezusom naravne velikosti, kateri bo cerkvi v Kresnicah gotovo najlepši kras. Ker je gosp. Groselj preskromen, da bi se sam hvalil in ponujal, zato naj bo tem potom priporočen vsej častitej duhovščini, kakor tudi vsem drugim, kateri potrebujejo kaj kiparskega dela, kipov ali oltarjev, bodisi iz lesa, kamna ali pa iz angleškega marmor-cementa. On je poleg tega pošten krščanski mož, ki dela ne le ceneje, nego tudi bolje, kakor marsikak tujec.

S Prevorja. (Nova cesta.) Z veliko zadovoljnostjo Vam, gospod urednik, naznanjam, da če boste v prihodnje hoteli kedaj v naše gorate, zapuščene in od sveta ločene kraje priti, pripeljate se lahko po lepi, gladki cesti od Šent-Jurija čez Košnico do Prevorja. Skoraj taka bo, kakor po mizi. To je namreč tista cesta, za katero se mi že pol stoletja potegujemo, a dozdej bili smo vedno preslabi. Letošnjega leta v spomladi potegnili se je pa za nas prav možgato naš izvrstni poslanec č. g. Jožef Žičkar v deželni zbornici. Omeščalo se je sree tudi kozjanskemu okrajnemu zastopu in kakor ste že javili, je z večino sklenil dne 31. maja pri seji, da naj se ta cesta gradi. Na papirju jo torej že imamo. Bog pa tudi daj, da jo kmalu imamo v resnici! Tako upamo, da si bo opomogel najrevnejši kraj cele spodnje Štajarske.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Pri Nj. veličanstvu svetlem cesarju je bil dne 4. junija zagrebški nadškoj, Jurij Posilović, bojda zaradi zadnjih saborskih volitev. — Uslužbenci pri tramvaju ali konjski železnici na Dunaju so štrajkali od nedelje sem. Ker se je za te reveže posebno potegoval župan dr. Lueger, je bil štrajk večeraj srečno končan. — Ta teden imajo na Dunaju avstrijski socijalni demokratje strankarski shod. Prvo besedo imajo krivokljuni židje Adler, Ellenbogen, Ingwer in Verkauf.

Češko. Meseca avgusta boče katoliški shod v Kraljičinem Gradcu za ondotno škofijo. — Mladočehi priredijo dne 6. julija veliko slavnost na čast krivovercu Husu. Pač prav zdaj jako neumestno. — Poslanec Kaizl je v nedeljo v Kraljevem Gradcu govoril o političnem položaju, ki je sedaj za Čehe sila ugoden.

Štajarsko. Dne 5. junija je priredil nemški »Volksverein« v Gradcu shod, na katerem je zoper nemške katol. poslance hudo udrihal baron Rokitsky, ki je lani ustanovil »krščansko kmečko zvezo«. Kakor že večkrat, je ta baron tudi tokrat pokazal, da je liberallec od pet do glave.

Koroško. Dne 8. junija se je deželni predsednik,

baron Schmid-Zabierow, pripeljal na Dunaj; in od ondod se med svet javlja za koroške Slovence vesela vest, da bo Zabierow v kratkem umirovljen. Pravičen mož mu naj sledi! Edino to želé Slovenci.

Kranjsko. Dne 27. junija se bode blagoslovila zastava pevskega društva »Ljubljana«. Nad 30 slovenskih društev pride na to slavnost v Ljubljano. — Glavna skupščina Ciril-Methodove družbe bode letos dne 5. avgusta v Škofji Loki. — V Ljubljani je imelo vedno vrlo in čilo katol. delavsko društvo dne 7. junija shod, ki je popolno zaupanje izrekel drž. poslancu dr. J. Kreku.

Primorsko. V Gorici se je ustanovila trgovska obrtna zadruga. O kako potrebne bi bile take zadruge po južno-štajarskih mestih! — Goriško sodišče je 22 vrtobjenskih slovenskih fantov zaradi nemirov ob volitvah obsodilo na eno ali pol leta ječe, v Pulju pa je samo tri tedne dobil neki Lahon, ki je psoval Avstrijo in cesarsko rodovino. Tu se pač prejasno vidi dvojna mera! —

Hrvaško. Sabor se snide v drugi polovici tega meseca. — Dne 30. maja so se v Zagrebu sešli vladi nasprotni poslanci. Bil je med drugim tudi razgovor o krivicah, ki se zdaj po volitvah godijo domoljubni duhovščini.

Ogersko. Svetli cesar so sklicali katoliški kongres ali shod, kjer se bode razpravljalo o avtonomiji ali samoupravi katoliške cerkve na Ogerskem. — Apony-jeva stranka se boja v kratkem združi z vladno stranko, gotovo zoper nas Avstrijce pri avstro-ogerski nagodbi.

Vnanje države.

Rim. Sv. stolica se je z rusko vlado glede novih katol. škofov za sedem izpraznjenih škofij popolnoma sporazumela. Čez tri leta so trajala ta pogajanja. V kratkem bodo vsi od vlade predloženi prelatje od sv. očeta za škofo imenovani.

Italijansko. Zaradi sleparij pri neapoljski banki se bode bivši ministerski predsednik Crispi vendar moral zagovarjati pred sodiščem. Pomagalo mu bode pet odvetnikov. No, mora mu biti že sila.

Francosko. Dne 25. julija se predsednik republike, Faure, z velikim spremstvom po morju odpelje na Rusko. Pojde namreč v Petrograd obiskat ruskega carja. Faureja bode takrat med drugim spremljal tudi vnanji minister Hanotaux.

Rusko. Ruski listi so pričeli odločno obsojati postopanje Angležev v Transvalu v južni Afriki, ter opozarjajo evropske vlade, naj ne pustijo, da bi kramarskim Angležem prišel Transval v pest, pa tudi naj pazijo, da se Krete kje ne polastijo Angleži. Pač pa so Rusi z ozirom na Kreto prijazni Grkom.

Turško. Zastopniki velevlasti sklepajo mir med Grško in Turško s turškim vnanjim ministrom. Oni dan je angleški zastopnik nasproti ministru izjavil, da Angleška Turčiji ne dovoli nobenega ozemlja. Temu sta pritrdila francoski in laški zastopnik. Ruski poslanec pa je neki dejal, da je Rusija zadovoljna, ako Turki v Tesaliji dobijo samo Tirnavos.

Grško. Grki silno želijo, da bi se mir s Turčijo prej ko prej sklenil; kajti ne samo v Tesaliji, ampak tudi v Epiru počenja Turki silne grozovitosti. — Ministerski predsednik Ralli skliče v kratkem državni zbor, da se prepriča, da v teh žalostnih časih večina poslancev vladi zaupa.

Špansko. Sedanjemu ministerstvu so se kar par tednov majali stolički. Ostane pa še v službi na izrečno željo kraljice Kristine. — General Weyler bode na Kubi preosnove vpeljal. Puntarje bode preganjal, mirne ljudi pa branil in jim prizanašal.

Za poduk in kratek čas.

Pismo slovenskega vojaka s Krete.

Mladeniči naši so trdni ko hrast,
Kot smreka v planini so ravni;
A bolj še kot rast, jim srce je na čast,
Rad 'ma jih naš cesar preslavn.

Kadar je treba Slovincem kakšne pravice podeliti, so Slovenci navadno zadnji med avstrijskimi narodi, ali pa celó ne pridejo na vrsto. Kadar pa je treba iti nad sovražnika, Slovence potisnejo v prve vrste. »Rad 'ma jih naš cesar preslavni«, pravi pesnik o naših mladeničih. Zakaj jih ima rad? Ker so mu hrabri, zanesljivi, zvesti vojaki. Pred slovenskimi vojaki se je celó odkril naš cesar! Saj so pa tudi slovenski fantje vedno stali v prvih vrstah sovražniku nasproti, junáško so odbijali sovražnikove napade ter branili s svojimi četudi že krvavečimi prsi vero in domovino. Ko so krogle živžgale krog junáških glav, mladeniči naši se niso zmenili zanje, klicali so sred bojnega viharja: Bog živi dom, Bog živi cesarja! Kako hrabro so se borili proti Nemcem pri Kraljevem Gradcu (leta 1866.), proti Lahom pri Kustoci (junija 1866) pod slavnim pred par leti umrlim nadvojvodo Albrehtom, pri Visu (julija 1866) pod admiralom Tegethoffom; proti Turkom v Bosni in Hercegovini pod slavnim Filipovičem!

Tudi letos je pozval presvetli cesar nekaj naših slovenskih mladeničev pod svojo zastavo, ne sicer na vojsko, namreč, da skrbijo za red in mir na daljnem otoku Sredozemskega morja, na Kreti. Sigurno bo zanimalo marsikaterega slovenskega mladeniča, pa tudi stariše, kojih sinovi so tam doli, če tukaj priobčim pismo slovenskega vojaka na Kreti. Pismo je romalo ravno teden dni s Krete v Kozje, a iz Kozjega v Brezovec nič več kakor 16 dni! Brezovec je od Kozjega le kake pol ure oddaljen! Pismo je ležalo na »slavni« kozjanski pošti. Pri nas namreč mora vsakdo vedeti, da ima pismo na pošti, sicer čaka lahko tudi eno leto nanj. Naše žalostne postne razmere bom že o priliki ožigosal. Pismo se glasi:

Kanea, dne 29. aprila 1897.

Draga prijatelj!

Dopustil mi je čas, da mi je mogoče pisati par besed. Radovedna bosta gotovo, kako se nam godi v tem tujem svetu med Turki in Grki. Draga moja prijatelj, daleč, daleč od Vaju sem se moral podati. Če premišlujem, kako široko je morje med nami in kje so še pa hribi in ravno polje, dozdeva se mi, da je nemogoče priti zopet v tisti blaženi domači kraj, kjer smo se zbirali nekda mi fantje. Žalostno je za nas vojake, ker moramo iti tako daleč se vojskovat. Naznanim Vama, da smo tukaj zdaj že močno zasedli otok, da Grk ne more nikakor noter, kakor če nas premaga. Naš cesar ima tukaj veliko vojnih ladij. Na vseh straneh otoka je straža. Grk ne more dobiti na nobeden način nič življenje (živeža), kar si je poprej preskrbel, to ima, zdaj mu je težko kaj dobiti. A miru si ne dá, on hoče vdariti čez mejo, če zgubi ali dobi. Težko mu bo priti čez mejo, ker ima preslabo orožje, premalo vojakov in posebno mu primanjkuje denarja, kakor Vama je znano, če prebirata kaj časnike. Večkrat je že streljal na naše ladije, pa brezuspešno. Naša vojna ladija, »Tiger« imenovana, pa je prišla od druge strani, ustrelil dvakrat na grško ladijo in naenkrat je le-ta obstala in ni mogla dalje, ali pa ni hotela, tega Vama ne vem povedati. Naznanim Vama, da smo tukaj vojaki vseh cesarjev. Rusi, Francozi, Angleži, Italijani, Turki in našega avstrijskega 87. regimenta 2. bataljon. Vsake vrste vojaki so in vsi smo združeni pod enim glasom: »hura, hura!«